

Bu Şehir Bana Yabancı

– Ahmet Yüksel · 15 Haziran 2018

&&

Ben kimim.

Bu şehir, bana yabancı.

İnsanları bana yabancı, onlar için ben yabancıyım bakışırken bu şehirde.

Bu durum kahretti beni.

İçime oturdu, bu şehirdeki insanların bakışları!

Kahretti, kahretti bu şehir beni.

Bu şehirde ben yokum, öyleyse bu ben kimim. ?

Ben kimim ben bilmiyorum, burada yaşayanlar bilmiyor.

Bu şehir, bu şehir neden bana yabancı.

&&

Yalan yanlış, yüzler.

Kimi ağam demekte, kimisi beyim demekte konuşurlarken.

Öpüşen sarılan yok yaklaşıp.

Arkamdan sırtımı yumruklayan dostlar kalmamış bu şehirde.

Gözlerimi kapayanlar yok, arkamdan.

Dost yok, arkadaş yok.

Bir zamanlar sokaklarında, beraber oynadıklarımız yok.

Öyleyse ben kimim?

Bu şehir güzel amma, ben yabancılaşmışım bu şehirde.

&&

Çok değişmiş, bu şehir.

Çok...

İnsanları farklı, çocukluğumu yaşadığım yerleri farklı.

Minareleri, camileri bile farklı, bu şehrin.

Ve!

En fazla' da bu şehrin insanlarına göre ben de farklı biri olmuşum.

Bu şehir değişmiş, bana yabancı ben kimim bu şehirde.

&&

İçim acıyor, durdukça.

İçim.

Yıllanmış anılar, gözyaşı döktürüyor gözlerimden bana.

Ve!

Bir kasvettir oturuyor, çakılmış gibi üzerime.

Boğuluyorum.

Terliyorum.

Bu şehirde, manzaralar güzel, yenilikler güzel amma, ben yokum içinde.

Bu şehir bana yabancı, ben kimim bu şehirde.

&&

Belki son gelişim olacak, bu şehre.

Anam yok babam yok, kardeşlerim yok bu şehrin içinde

Mezarlıklar dolmuş, beni bekler gibi, akranlarımla!

Bir ablam vardı, çok sevdiğim onu da verdik, bu şehrin bağrındaki bir yere

Rahat uyusun, mekânı cennet olsun diye.

Artık buralar bana haram oldu, ben gurbet elde kaybolmuş bir kişiyim bu şehrin.

Elveda güzel yerler, elveda güzel şehir

Elveda!

Bu şehir bana yabancı, ben kimim bu şehirde.

&&

13 Haz. 18

Ahmet Yüksel Şanlı er